

Badiny Jós Ferenc
TURUL
KARÁCSONY NAPMADARA

Érdekes név. Két részre osztja a magyarokat. Vannak, akik csak valami „sasféle” madárnak vélik, mások meg hisznek a karizmatikus hagyományokban és a magyarság eredetmondájában szereplő Isteni őstörtenek tartják.

Eddig csak a gyönyörűségeken szép — „EMESE ÁLMA” című hagyományainkból ismertük a Turult. Napjainkban különösen megismerjük megint, mert: egy „új” Arany János — SZŐLLŐSI SÁNDOR — ékes strófái lélekemelő módon visznek minket vissza EMESÉHEZ, és hála köszönet illesse a készítőket is érte. (Gyimesi Kásás Ernő, Nemesszeghi Jenő és Szatmári István a jeles készítői a szép kiadványnak.)

Szóllósi Sándor így regéli Emese álmát:

*„Elmondta Emese az öreg Bendének
álmát — lefolyását kínos éjjelének;
Miként szállt le hozzá egy TURUL az égből
fején koronával napsugár kévéből.
Hogy ereszkedett le ágyékkára lágyan
s utána, mint indult onnan patak-áram,
amely folyt sebesen a Kárpát tájára
s annak kapujánál hirtelen megállt.”*

Aztán azt is megtudjuk a lánnglelkű költőtől, hogy ki is, mi is az a TURUL, mert nagyon szépen leírja ezt is, így:

*„A TURUL, Napisten képmása, jelképe,
Tiszteli, ápolja Turán minden népe,
amióta csak a történetet rója
számtalan évektől, sok ezer év óta.”*

Milyen érdekes, hogy a költők — az isteni ihlet útján — vagy talán mélységesen elmerülő, tisztánlátó intuícióval cáfolhatatlan igazságokat írnak és ezt éppen itt, a TURUL -ra mondhatjuk. A költő azt állítja, hogy a TURUL a NAPISTEN mása. Vizsgáljuk meg ezt racionális módszerekkel. Vegyük elő a szószármaztatást és a hozzá kapcsolható őstörténeti adatokat.

Úgy véljük, mindenki ismeri az ázsiai hagyományokat, ahol a kínai császárok, a japán ural-

kodó, és a hun-királyok is királyi titulusként viselték a „NAP FIA” címet. Az egyiptomi fáraók is hasonlóképpen. A magyarsághoz vonatkoztható mezopotámiai kultúrkörökben ugyanezt találjuk és éppen LUGAL-ZAG-GI-SI nevű sumir király kultikus poharának a feliratában — mint király titulust:

„NAPISTEN KUS-A”.

A babilóni vallás mindenhatója — MARDUK Isten — neve az ékiratokon nem Marduknak van írva, hanem így:

dingir AMAR – UTU

aholis dingir (tündér) az istennevek meghatározója, AMAR — báránka (kisbárán) L 437 és UTU — Napisten (L 381). Tehát a babilóni vallás legfőbb istenszemélye a NAPISTEN KISBÁRÁNYA nevet viselt.

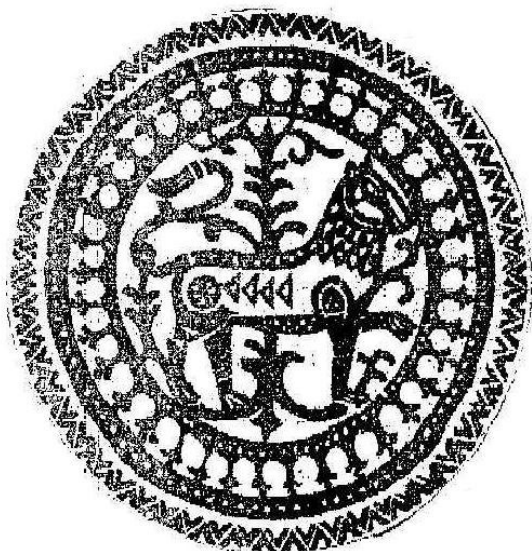
Teljesen azonos képzés a TUR-UL, aholis TUR — „ifjú” jelentésű (L 144) és UL — „pompásan fénylő”. (L 441)

TURUL ... értelme ... „az ifjú fény”..., és a sumir hitvilágban ez a hivatalos neve a téli napfordulóval új erőre kapó Napistennek, akinek ezen a napon a „leggyengébb” az ereje. Láthatjuk, hogy TURUL valóban a Napistent, vagyis jobban mondva — az ÚJ ERŐRE TÁMADÓ NAPISTENT értelmezi.

Természetesen ezeknek a karizmatikus fogalmaknak nemcsak „értelmi jelentésük” volt a hitvilági életben, hanem látható szimbólumaik is megmaradtak. Így a **TURUL** fogalom az orosz-lánfejű sassal van jelképezve, mely azért áll a két szarvas között, mert az „agancsos állat” a „BAK” csillagképe emlékeztetője. Azért van kettő, mert egyiktől megy el a gyenge erőből és a másikhoz tér vissza legyengülve. De a mítoszban a NAPKIRÁLYFI jelképe mégis a szarvas lesz, hiszen ő viszi szarvai közt a Napot. A Csodaszarvasunk képére ismerünk, kinek neve ősi sumir nyelvünk szerint **DAR-MAH** és ha szarvai közt megjelenik a téli solsticio idején a nap — az emberek tudják, hogy vége van a sötétség idejének, és mindennap hosszabbodnak a napok. Új ciklus, ÚJ-ÉV kezdődik. (A sumir hitvilág „nap-évének” újesztendei ünnepe volt a téli napforduló a GURUSÚNY — KARÁCSONY.)

A „két” szarvas, az orosz-lánfejű hatalmas ma-

dár két oldalán, azt is megmagyarázza, hogy van „kisebbik” és „nagyobbik” is. Éppenúgy, mint Apa és Fia. A Nagy-Szarvas — DAR-MAH és a legyengült kicsi, amelynek az Új ciklus, lejártával „elgyengült az ereje” s egyben az elgyengült Napot is értelmezi a „SA-BA (CSABA), ... ahol SA ... „fény napfény” (L 86) és BA — (PA) „pásztor” L 295). Éppen úgy, mint a földön is a Nagykirály és a legkisebb fia — Csaba.

A hitvilág csodás misztériumában a Nagymadár, a „NAPMADÁR” az végül is, amelyik a „szarvasként gyengülve futó Napot” — az elgyengült csodaszarvast karmaiba kapja és fellendül vele, egyre magasabbra viszi s így egyre erősebb a Naperő.

És mily gyönyörűen verték aranykincsbe, ezt szkíta őseink, és mily együgyűen ír még László Gyula is erről a csodás ékszerről így: „hegyikecskére csapó sas aranylemezből”. Van-e „hegyikecske”, amelyiknek agancsa „naphoz hasonlóan” így körbe érjen, mint ennek az aranyállatnak ...?

Nem hegyikecske és nem sas ez, hanem mondáink csodaszarvasa — SA-BA — akit a TURUL visz új életre.

„Eredethagyományunk Csodaszarvasa fut velünk az igazsághoz és a TURUL világító fáklyaként mutatja azt az utat, melyet a magyar őstörténeti kutatásnak követnie kell, ha biztos nyomon akar haladni. De MA — napjainkban a TURUL NEMZETSÉG minden fiának TURUL-

KÉNT — a gyengeségből a Fénybe lendülő „égfiaként” kell lelkileg megújodnia. Ez a jövőnk... a TUR-AN és TUR-UL.

(TUR-AN jelentése... ÉG-Fia)

De haladjunk tovább és vizsgáljuk meg, hogy a régi ékírásos nyelvemlékeink szövegében miképpen szerepel Ósanyánk ...

EMESE

Talán az apjánál kezdjük, aki KHOREZM királya volt, és így a legrégebb hagyomány és tudás-kincs utolsó országának királyleánya volt EMESE. *Apjának neve* — Anonymus Krónikájában írva — *latin fonetika szerinti* feljegyzéssel:

EUNE — DU — BELI — ANI.

Ez sumir hangtan szerint:

ENE — DU — BÉLI — ANA...

Jelentése: „Az Uralkodó ÉG FIA”.

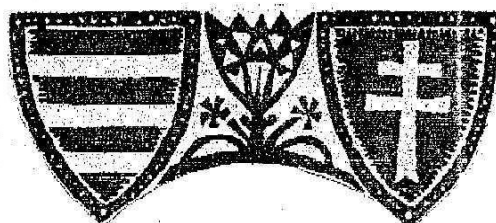
Ez a név is mutatja, hogy ebben az időben a TURUL nemzetség Ósanyjának a családja ugyanazon a nyelven beszélt melyet ma sumirnak nevezünk.

De EMESE is ugyanennek a nyelvnek a terméke és jelentése ... „a papnő”... „a felkent” „a megszentelt asszony”. (Megtalálható ékjele: Deimel: Sumerisches Lexicon 554/78b. alatt.)

EMESE tehát nem csak egyszerű királyleány, hercegnő — hanem az Ég kiválasztottja, a Boldogasszony „felkent” leánya. Így Emese-álma sem egyszerű álm, hanem Isten nagy misztériumával közölt „ISTENI KINYILATKOZTATÁS”.

Ennek hite, tudatosítása azért fontos, mert ezáltal kap magyarázatot, bizonyítást Isten azon rendelése, hogy magyarnak születünk. Ezáltal nyilvánul meg az a népi karizma is, hogy

MAGYARNAK LENNI – NEM CSAK LÉTEZÉS, HANEM – HIVATÁS.

BAKAY KORNÉL**MEGNYITÓBESZÉD A MBE NAGY LAJOS KIRÁLY MAGÁNEGYETEM
SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY KIHELYEZETT TAGOZATÁNAK ÉVNYITÓJÁN PUSZTAKOVÁCSIBAN
2004. október 2-án.**

Évszázadokkal ezelőtt, mondjuk Nagy Lajos király korában, úgy alapítottak egyetemet, hogy megkeresték a tudós magisztereket, majd a hozzájuk csatlakozó tanítványokat és csak ezt követően alkották meg az intézmény, működési szabályzatát, adták meg azokat a kereteket, amelyek között az oktatásnak folynia kell. Manapság éppen fordítva van. Szigorú szabályokat dolgoznak ki, előírásokat, normákat szabnak, majd a minisztériumi és akadémiai szabályalkotók elhiteik a világgal (accredo- accredere = valamit másokkal együtt elhiszünk, tehát hitelesnek találunk!), hogy az általuk hozott szabályok révén az intézmény máris magas szintű, tudományos (azaz: akkreditált) központ, amelyből szinte ömlik, áramlik kifelé a sok-sok kiművelt emberfő.

Mindannyian tudjuk, látjuk és tapasztaljuk, hogy ez nem egészen így van. Az universitas teljességet jelent, jelenti az egészet, de nemcsak a világegyetemre vonatkozóan, hanem az emberi tudásra vonatkozóan is. Vagyis az igazi Egyetem nem lehetne szakiskola, nem szabadna annak lennie, amely csak és kizárólag bizonyos, szűkebb-bővebb szakterületekre, szakembereket (ha úgy tetszik: szakbarbárokat) képez. Az igazi egyetemenk mindazt kéne tanítania, ami méltó az emberi tudásra és egyúttal hasznos a társadalomnak.

Az igazi egyetem mindig tudományos iskola is egyben. De mitől jöhet létre tudományos iskola? Különbéféle bizottságok minősítéseitől? Különbéféle csoportok önös érdekei alapján? Nem, egyáltalán nem. Tudományos iskola csakis ott alakulhat ki, ahol tudományos a tanítás, vagyis ahol tudósok tanítanak. De nem az a tudós, aki sok adatot tud, s ezt esetleg több nyelven is képes elmondani, hanem az, aki folyton-folyvást kutat, gondolkodik és alkot. Csakis azt a személyt nevezhetjük tudományosan képzettnek, aki önálló gondolkodásra képes, aki széleskörű olvasottsággal bír, s aki eredményeit hitelesen meg is tudja védeni.

Amint Rómát sem a vaskos kőfalak oltalmazták meg, hanem a bátor férfiak, éppen úgy az

iskolákat sem a "kakaóbiztos számítógépek", az Interneten bolyongani képes személyek minősítik, hanem a tanár-egyéniségek. Az oktatás színvonalát mindig a tanár-egyéniségek szabták meg.

Mi mindannyian arra törekszünk, hogy a bennünket körülvevő indoeurópai és szemita értékelvű és szemléletű világgal szemben megmutassuk, megismertessük és megszeretessük a mi ősi szerves műveltségünket, megtanítsuk a tanítványokat a meghamisítatlan magyar történelemre. Mi, mindannyian azért jöttünk és jövünk el ide Puzstakovácsiba, akár egy tucat ember kedvéért is, mert kell legyen ebben a csonka országban néhány hely, néhány iskola, amely kiemel bennünket abból a szürke tömegeből, amelynek tagjai idegenek lettek a saját ősi földjükön, amelynek tagjai jószerével csak vendégekként éldegélnek ebben az országban. Célunk az, hogy kinyissuk az ősi kultúránk, egyedülálló népművészetünk, hitvilágunk töménytelen kincsét rejtegető, durván elfalazott ajtókat s ezáltal megadjuk a hallgatóinknak a választás lehetőségét.

Mi nemcsak tanítani, de nevelni is szeretnénk. A nevelés: példaadás. Ezért rendkívül nagy a felelőssége annak, aki katedrára áll. Idézzük Kölcseyt: "Kinek a közönségesen a mindennapin felülemelkedni erő nem jutott, az kitetsző helyre ne álljon!"

A hiteltelen, semmit érő politikusok hatalmi dárídója közepette mi nem tetszelegni akarunk. A magunk elé tartott tükörben mindig meg kell látnunk a hibáinkat, a gyarlóságainkat, az esetleges tudatlanságunkat a pótolnivaló ismerethiányt.

Tanártársaimmal együtt vallom, hogy a bölcsészet: alaptudomány, amelynek elsősorban, a többi tudományhoz hasonlóan, a tényekre kell alapozódnia. De mi azt is tudjuk, hogy a hit is egyfajta tény, mi azt is valljuk, hogy a mítoszok is történeti források, mert a magyar történelem valóban mitikus történelem, mert a magyar nyelv valóban ősnyelv.

A ma itt megjelent hallgatóinkban minden

bizonytal megvan a tudomány és annak valós művelői iránti megbecsülő tisztelet és szeretet, hiszen nélkül aligha sikerülhet a közös munka. Ez azonban nem azt jelenti, hogy csorbulni engednénk a tudományos kutatási és a tanulási szabadságot

Szeretnénk hinni, hogy mindannyian ragaszkodni fogunk e helyhez, hiszen állandó és biztos pont nélkül kicsiny erőnk elporlad. Kölcsey Ferenc intelme ma is igaz: "Az emberi tehetség parányi lámpa, mely egyszerre keskeny kört tölthet meg fényével, s ha egy helyről másra hurcoltatik, setétséget hagy maga után."

Jóllehet az első félévben néhány kiváló tanár-társunk, szervezési okokból, nem tud köztünk lenni, elsősorban Pap Gáborra és Molnár V. József gondolok, szellemiségüket addig is szeretnénk képviselni, ezért Molnár V. József tanár úr szavaival zárom mondandómat: "Mi nem tanítani fogunk Téged, csak segítünk azzal, hogy mozdulatainkkal, szavainkkal, mindennapi szertartásainkkal, szokéseinkkel (azaz: táncainkkal), zenénkkel, meséinkkel és hímezéseinkkel a Benned élő teremtő rend párhuzamait, rokonait mutatjuk fel."

Szomszédságunkban van Somogyvár, ahol Szent László király első sírját is feltárhattam 30 évvel ezelőtt. Zárszóként hadd adjam át Szent László király üzenetét a jelenlegi magyarságnak.

**SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY ÜZENETE
SOMOGYVÁRRÓL
A JELENKORI MAGYARSÁGNAK.**

33 évvel ezelőtt, 31 éves koromban őszám üzent: add fel fővárosi otthonod, akadémiai kutatóintézeti munkahelyed, hagyd el barátaidat, megszokott környezetet s menj László király első sírjához. De hiszen azt sem tudjuk, hol keressük a sírt!

Az írott források arról beszélnek, hogy a somogyvári bencés apátság templom területén kell azt keresni. S miért éppen ott? Azért, mert I. László király nagyapjának a székhelye és vára állott itt egykoron. Ki volt az ő nagyatyja? Maga Koppány herceg! Koppányt én a források Szár

(Calvus) Lászlójával azonosítom, akinek testvére volt Vászoly s fiai voltak: András, Béla és Levente, amint a magyar krónikák is állítják.

I. Bélának fiai: Géza, László és Lampért. I. László királyt 1040-ben a lengyel Ricséza szülte, mégis az Álmos-Árpád-dinasztia (819-1301) legnagyobb uralkodója lett, akiben maradványul tovább élt a magyar örökség, amint azóta is, a 22-25 nemzedék javának a tudatában tovább él az ősi örökség. Mert tudatunkat és cselekvéseinket meghatározó erők zöme a génjeinkben hordozott örökség!

László király élete és uralkodása csaknem ezer év távlatában van mitőlünk, mégis üzen nekünk, mégis tud hozzánk szólni s a ránk hagyott örökség minden szavát kőbe kellene vésnünk.

A jó uralkodónak a hatalom gyakorlására *alkalmasnak* (ideoneus) kell lennie s ez sokszor fontosabb a törvényességénél (legitimitás). Ő erre is példát adott. Mivel 1077-ben a magyar Szent Koronával megkoronázott király (Salamon, András fia) volt az országnak, László herceg elfogadta ugyan a királyságot, de a koronát soha sem tette a fejére, hanem maga előtt vitette párnán! Azt tartotta, azt érezte, hogy őt maga Jézus Krisztus koronázta meg, segítette a hatalomba, ám arra nincs joga, hogy a Szent Koronát a fejére tegye. A magyaroknak csak egy koronás király lehet.

Hitte és vallotta: *nomen regis est nomen officii, non naturae!* Azaz: a király neve tisztség és nem természet dolga! Az emberi természet önző és gyarló, az isteni officium azonban a múltó emberi fölé emeli a kiválasztott uralkodót. Aki tehát a hatalmat gyakorolja, annak *méltónak* (dignum) és *hasznosnak* (utilem) kell lennie mások javára. A nép a haza (patria) javára!

Bár uralkodni, hatalmat gyakorolni bűn nélkül nem lehet, csakis az birtokolhatja a hatalmat, akinek *erényei* is vannak. Melyek a legfontosabb erények?

Az első a *hit* (fides!), a második a *szeretet* (caritas), a harmadik a *türelem* (patientia), majd következik az *igazságosság* (iustitia), a *kegyesség* (pietas), a *nők tisztelete*, a *szegények*, az elesettek gyámolítása. De mindezt erő által, ám lovagiasan kell végrehajtani. Egy szóval: aki a nép, az ország élére áll, annak *tiszta, egyenes életet* (recta vita) kell élnie.

A legfontosabb mindig a haza (patria), az or-

szág (regnum) érdeke. Ezen belül is a legeslegfontosabb a Haza függetlensége (suverenitas). Szent László király egész uralkodása alatt egy pillanatra sem ingott meg ebben a tekintetben. Ha kellett szembeszállt VII Gergely pápával is! Ezért kapta meg a defensor et athleta patriae címet. Ő lett a haza védelmezője és atlétája.

Szent László király nagyon jól tudta, hogy hiteltelen a jelen és kilátástalan a jövő a Múlt megbecsülése és tisztelete nélkül. Ezért vállalta Atila nagykirály örökségét, ezért vallotta magáénak a csodaszarvast, ezért küzdött a pogány kunokkal, ezért avattatta szentté István királyt, őseinek (Koppány és Vászoly) megsemmisítőjét, ezért parancsolta meg udvari papjainak, hogy István király legendáit úgy állítsák össze (1083-ban), hogy mindenki számára világossá váljék: Szent István király ország és korona-felajánlása nagyobb súlyú, mint a pápaság hatalma. Mária öröksége (hereditas Sanctae Mariae), a magyar Boldogasszony oltalma felülmúlja Szent Péter hatalmát (terra Sancti Petri).

Szent Lászlótól meg kell tanulnunk: a nemzetet nem a tömeg határozza meg, mert a tömeget mindig három dolog jellemzi: a *szegénység* (pauperitas), a *hitványság* (vilitas) és a *nyomorúság* (miserabilitas). A nemzet, a Szent Korona országa! S a Szent Korona független és szabad országát senkinek sem szabad megaláznia!

I. László király 38 évesen vette nőül Rudolf király Adelhaid nevű 20 éves leányát, aki Piroskát szülte néki. Piroska, serdülő lányként I. Alexiosz bizánci császár (1081-1118) udvarába került, mint Komnénosz (II.) János trónörökös választott arája s bár Piroska-Iréné császárné hozta a világra Mánuelt (1143-1180), aki hatalma alá akarta gyűrti a magyar királyságot, édesanyja mégsem tűrte el, hogy János császár Hungariát bizánci hűbéres államnak nevezze. János császár arcul ütötte a császárnét, Piroska azonban kitartott igazsága mellett.

Szent László király, lengyel anya gyermeke, s a horvát Zvojnimir király sógora, lévén Ilona testvére a horvát király felesége, mintha megérezte volna kilenc évszázaddal ezelőtt, hogy ez a három nép valamiképpen összetartozik. A legkorszerűbb DNS-vizsgálatok ugyanis a magyar, a horvát és a lengyel egyedekben azonos marker géneket mutattak ki! Ezek az országok valóban összetar-

toznak, össze kellene tartozniuk. 1091-ben kapcsolta Horvátországot László király Magyarországhoz, majd sokkal később Anjou Nagy Lajos király Lengyelországot.

De azt is világosan látta, hogy a Kárpát-medence nem szigetelődhet el Nyugat-Európától. Ezért, amikor kijelölte saját temetkezési helyéül a somogyvári Kupavár-hegyet, az ide felépített hatalmas templom északi oldalára telepített kolostort a provence-i Saint Gilles bencés főapátságnak adományozta azzal a kiváltsággal, hogy mint a saint gilles-i főkolostor filiája kizárólag francia bencések birtokolhassák ezt a gazdag magyar királyi apátságot. Habár nagyon is jól tudta mind ő, mind az utódai, kivált III. Béla király, hogy a nyugatiak kémközpontként használják a somogyvári apátságot, azt szerette volna, hogy megváltozzon a magyarokról alkotott kép. Azt szerette volna, hogy soha többé ne forduljon elő, ami négy éves gyermekként már megtörtént vele (1044-ben), hogy a római pápa anathéma (átok) alá helyezte nemcsak Aba királyt, de az egész magyar népet is! Azt akarta, hogy a nyugatiak ne nevezzék a magyarságot gens detestanda-nak, elátkozott népnek, hogy ne nevezzék Magyarországot terra barbaricának, hogy ne nevezzék a magyar királyokat immitis et barbarus rex-nek, azaz vad és barbár királyoknak.

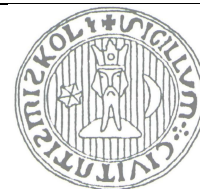
Való igaz, hogy Szent László törekvése nem egészen vált valóra, hiszen 1095. július 29-i váratlan és hirtelen halála után, illetve a somogyvári temetése után, csaknem egy évszázadnak kellett elteltetnie, amíg a római pápa, III. Ince nagykeservesen belegeyzett III. Béla király követelő kívánságába, és 1192. június 27-én végre szentté avatta I. Lászlót. A szentté avatás már nem Somogyváron történt, hanem Váradon, ahová, kutatásaink szerint 1173 után szállították át nagy nemzeti királyunk felemelt holttestét, hogy – amint Spalatói Tamás fogalmazott – megboldogult László király maradványai *illőbb* helyen legyenek.

De azért a somogyvári Kupavárhegyen 1973-ban feltárt királysír szent hely, még ha ereklyés sírhelyként maradt is meg, így a nemzeti emlékhely egyben olyan magyar zarándokhely is, amely mindenkor hitelesíti Wass Albert örökbecsű sorait a **kő marad**.

Pusztakovácsi (Somogy m.)

Szent László védelmében

A Miskolci Bölcsész Egyesület Nagy Lajos Király
Magánegyeteme kihelyezett tagozata

Humaniórák Kar
Graduális és Posztgraduális képzés

Magyarságtudomány, Magyar őstörténet,
Történelem – régész munkatárs (Népköltészet, Népművészet,
Népzene Néptánc)

Elnök: Dr. Gyárfás Ágnes

Tagozatvezetők:

Dr. Pap Gábor
művészettörténész,
magyarságkutató tudós

Dr. Bakay Kornél
régész, történész,
magyar őstörténet – kutató tudós

Jelentkezni lehet felbélyegzett válaszborítékkal az alábbi címen:

MBE Nagy Lajos Király Magánegyeteme
3509 Miskolc, Pf.: 819
Tel./fax: 06-46-331-981

Az oktatás helye:

Pusztakovácsi
Márffy kastély

Étkezés, szállás:

A Márffy kastélyban. Ebéd 600,- Ft; Szállás 1500,- Ft egy éjszaka.

Oktatás:

Minden héten pénteken délután 17⁰⁰ - 20³⁰ (népzene - néptánc),
Szombaton 8⁰⁰ –18⁰⁰ magyarságtudomány, történelem,
magyar őstörténet

MISKOLCI BÖLCSESZ EGYESÜLET
NAGY LAJOS KIRÁLY MAGÁNEGYETEME

alapítási év: 1989

Az ország rangos tudósaival
MAGYARSÁGKÖZPONTÚ
felsőoktatási műhely

3533 Miskolc, Vasgyári út 18.
(a 2-es villamos végállomásánál)

Internetes honlap :
<http://www.bolcseszegyesulet.atw.hu>

Levélcím: 3509 Miskolc, Pf.: 819.
Tel. Fax.: (46) 331-981 (elnök)
Tel.: (46) 332-228 (tanulmányi o.)

E-mail : bolcsesz.egyesulet@chello.hu

Jelentkezni lehet LEVÉLBEN felbélyegzett válaszborítékkal a levélcímen

ANYAISKOLA

Miskolc

Graduális képzés

Vallás- és keresztény hitoktató; Magyarságtudomány, Történelem-régész munkatárs
Művészettörténész-művészeti menedzser; Színháztudomány
Népzene- zenetörténet- zeneirodalom; Latin-görög nyelvtanár; Pszichológia; Újságírás-szociológia vagy politológia; Földrajztanár; Környezetgazdálkodás-ökológia
Angol,- Német,- Francia nyelv és művelődéstörténet; Kínai,- Japán,- Arab,- Török nyelv és művelődéstörténet; Business School
Népzene-magyarságtudomány Hungarológia (magyar nyelv külföldieknek);

Miskolc

Posztgraduális képzés

Német-, Angol nyelvtanár; Népzene-magyarságtudomány
Történelem-régész munkatárs-magyarságtudomány
Művészettörténet-magyarságtudomány; Pszichológia

KIHELYEZETT TAGOZATAI

Budapest

Magyarok Háza
Simmelweis u. 1-3

Magyarságtudomány

Pusztakovácsi

Márffy Kastély

Magyarságtudomány - történelem
(népköltészet, népművészet, népzene, néptánc)